

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
206

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1191

Περί κυρώσεως της εις Αθήνας την 21ην Ιανουαρίου 1980 υπογραφείσης Συνθήσεως μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ εἰς Αθήνας τὴν 21ην Ιανουαρίου 1980 υπογραφείσα Σύμβασις μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου, τῆς ὁποίας τὸ καίμενον εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

CONVENTION

Between the Hellenic Republic and the Republic of Finland for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital.

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Finland,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Scope of the Convention

Article 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are:

- a) in Finland :
 - (i) the state income and capital tax;
 - (ii) the communal tax;
 - (iii) the church tax;
 - (iv) the sailors' tax; and
 - (v) the tax with held at source from non-residents' income;
 (hereinafter referred to as «Finnish tax»);
- b) in Greece:
 - (i) the income and capital tax on natural persons;
 - (ii) the income and capital tax on legal persons;
 - (iii) the contribution for the Agricultural Insurance Organisation calculated on income tax; and
 - (iv) all other taxes on income, on capital, additional taxes or other contributions on income and on capital;
 (hereinafter referred to as «Greek tax»).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II

Definitions

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the term «Finland» means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the terri-

tory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil may be exercised;

b) the term «Greece» means the Hellenic Republic and, when used in a geographical sense, means the territory of the Hellenic Republic, and any area adjacent to the territorial waters of the Hellenic Republic within which, under the laws of Greece and in accordance with international law, the rights of Greece with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil may be exercised;

c) the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons;

d) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

e) the terms «enterprise of a Contracting State and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) the term «public corporate body» means

- (i) in Finland,
 - municipality
 - union of municipalities
 - the Evangelical – Lutheran Church and its local congregations
 - the Orthodox Church and its local congregations
 - the Social Insurance Institution
 - the Bank of Finland
 - Finnish universities and other corresponding institutions for higher education

(ii) In Greece

- municipality and commune
- union of municipalities and communes
- the Social Insurance Institution
- the Bank of Greece
- Greek universities and other corresponding institutions for higher education

g) the term «nationals» means :

- (i) all individuals possessing the nationality of a Contracting State;
- (ii) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the law in force in a Contracting State;

h) the term «international traffic» means any transport by an aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State or by a ship which has its place of registration in, or it has been documented by, a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term «competent authority» means :

- (i) in Finland, the Ministry of Finance or its authorised representative;
- (ii) In Greece, the Ministry of Finance.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Fiscal Domicile

1. For the purposes of this Convention, the term

«resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. An undivided estate of a deceased person shall, for the purposes of taxation, be deemed to be a resident of the Contracting State of which the deceased was a resident at the time of his death according to the preceding sentence or the provisions of paragraph 2.

2. However, this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than six months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purposes of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person —other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies— is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

Taxation of Income

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term «immovable property» shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term «immovable property» shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the rights to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

6. The provisions of paragraph 4 shall also apply to the income from a right of enjoyment referred to in that paragraph of an enterprise and to income from such right of enjoyment used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. Profits from the operation of ships engaged in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed :

a) 47 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of Greece; and

b) 13 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of Finland.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term dividends as used in this Article means income from shares, «jouissance» shares or «jouissance» rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the divi-

dends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting State shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall

apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payment shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, royalties of the kind referred to in subparagraphs b) and c) of paragraph 3 may be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration.

a) for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting;

b) for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any industrial, commercial or scientific equipment;

c) For information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred

to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of Article 6 may be taxed in the Contracting State in which the immovable property held by the company is situated.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such, exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 18

Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other payments made under the social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 19

Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a public corporate body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a public corporate body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a public corporate body or a local authority thereof.

Article 20

Students

1. Payments which a student or business, technical, agricultural or forestry apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. A student at a university or other institution for higher education in a Contracting State, or a business, technical, agricultural or forestry apprentice who is or was immediately before visiting the other Contracting State a resident of the first-mentioned State and who is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, shall not be taxed in that other State in respect of remuneration for services rendered in that State, provided that the services are in connection with his studies or training and the remuneration constitutes earnings necessary for his maintenance.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraphs 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

Taxation of Capital

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by shares or other corporate rights referred to in paragraph 4 of Article 6 and owned by a resident of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the immovable property held by the company is situated.

3. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a

Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

4. Capital represented by ships or aircraft in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the aforesaid ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V

Methods for Elimination of Double Taxation

Article 23

Credit Method

1. In Finland double taxation shall be eliminated as follows :

a) Where a resident of Finland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Greece, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b) allow :

(i) as a deduction from the tax on income of that resident an amount equal to the tax on income paid in Greece.

(ii) as a deduction from the tax on capital of that resident, an amount equal to the tax on capital paid in Greece.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax on income or on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Greece.

b) Dividends paid by a company which is a resident of Greece to a company which is a resident of Finland shall be exempt from Finnish tax to the extent that the dividends would have been exempt from tax under Finnish taxation law if both companies had been residents of Finland.

c) where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may, nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital;

d) In the application of paragraph 1 of this Article, where Greek tax has been relieved or reduced pursuant to Greek legislation which the competent authorities of the Contracting States agree to be for the purpose of economic development, the credit against Finnish tax shall be allowed in an amount as provided in paragraph 1 a) of this Article during a period not exceeding 10 years from the later of

(i) the date when this Convention has first become effective ; or

(ii) the date when the relief from or reduction in Greek tax has first become effective.

The competent authorities shall consult each other in order to determine whether this period of time shall be extended,

2. In Greece double taxation shall be eliminated as follows : Where a resident of Greece derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Finland, Greece shall allow :

(i) as a deduction from the tax on income of that resident, an amount equal to the tax on income paid in Finland,

(ii) as a deduction from the tax on capital of that resident, an amount equal to the tax on capital paid in Finland.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax on income or on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Finland.

3. Notwithstanding any other provision of this Convention, a national of a Contracting State, who claims to have left that State in order to take up his residence on the other Contracting State, may still be deemed to be a resident of the first - mentioned State until two calendar years have lapsed since the end of the year of his removal unless he can prove that he during the taxation year concerned had not essential ties with the first - mentioned State. However, the first-mentioned State shall allow any tax of the other Contracting State paid on the income or the capital as a deduction from its tax in accordance with the provisions of paragraph 1 or 2, as the case may be.

CHAPITRE VI

Special Provisions

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting state to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourable levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on accounts of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first - mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly

or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first - mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention. In particular, the competent authorities of the Contracting States may consult together to endeavour to agree to the same allocation of income between a resident of one of the Contracting States and any associated enterprise referred to in Article 9.

4. In the event the competent authorities reach such an agreement, taxes shall be imposed on such income, and refund or credit of taxes shall be allowed by the Contracting States in accordance with such agreement.

5. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information

obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention.

Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State ;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

Diplomatic Agents and Consular Officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII

Final Provisions

Article 28

Entry Into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to

in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of 5 years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States;

a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given ;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Athens this 21 day of January 1980, in the English language.

For the Government
of the Hellenic Republic

ATHANASSIOS KANELLOPOULOS
Minister of Finance

For the Government
of the Republic of Finland

HEIKKI KALHA
Ambassador of Finland

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ της Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου».

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας.

Ἐπιθυμοῦσαι ὅπως συνάψουν σύμβασιν περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 1.

Πρόσωπα ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ Σύμβασις.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων τὰ ὅποια εἶναι κάτοικοι τοῦ ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 2.

Καλυπτόμενοι φόροι.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ λογαριασμόν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ τῶν τοπικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου, καὶ ὅν αὐτοὶ ἐπιβάλλονται.

2. Ὡς φόροι εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου θεωροῦνται πάντες οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος, ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κεφαλαίου, ἢ ἐπὶ στοιχείων εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων ἐπὶ τῆς προκυπτούσης ὠφελείας ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ὑπερτιμῆσεως κεφαλαίου.

3. Οἱ ὑφιστάμενοι φόροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἶναι:

α) Ἐν Ἑλλάδι:

αα) ὁ φόρος εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων·

ββ) ὁ φόρος εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων·

γγ) ἡ εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ Ὁργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ὑπολογιζομένη ἐπὶ τοῦ φόρου εἰσοδήματος καὶ

δδ) πάντες οἱ λοιποὶ φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, οἱ πρόσθετοι φόροι ἢ λοιπαὶ εἰσφοραὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου (ἐφεξῆς ἀναφερόμεναι ὡς «ἐλληνικὸς φόρος»).

β) Ἐν Φινλανδίᾳ:

αα) ὁ πολιτειακὸς φόρος εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίων·

ββ) ὁ δημοτικὸς φόρος·

γγ) ὁ ἐκκλησιαστικὸς φόρος·

δδ) ὁ φόρος τῶν ναυτικῶν·

εε) ὁ παρκαρτούμενος εἰς τὴν πηγὴν φόρος ἐπὶ εἰσοδημάτων κτωμένων ὑπὸ μὴ κατοίκων·

(ἐφεξῆς ἀναφερόμενοι ὡς «φινλανδικὸς φόρος»).

4. Ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὡσαύτως ἐπὶ παντὸς ὁμοίου φόρου ἢ ὡσιωδῶς παρομοίας φύσεως φόρων ἐπιβαλλομένων μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐπιπροσθέτως, ἢ ἀντὶ, τῶν ὑφισταμένων φόρων. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ γνωστοποιῶν πρὸς ἄλληλας οἰανδήποτε σημαντικὰς μεταβολὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν ἀντίστοιχον αὐτῶν φορολογικὴν νομοθεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Ὅρισμοί.

Ἄρθρον 3.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὀρίξη:

α) Ὁ ὅρος «Φινλανδία» σημαίνει τὴν δημοκρατίαν τῆς Φινλανδίας καί, ἐν τῇ γεωγραφικῇ αὐτοῦ ἐννοίᾳ σημαίνει τὸ ἔδαφος τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας, καὶ οἰανδήποτε περιοχὴν γειτνιάζουσαν πρὸς τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας ἐντὸς τῆς ὁποίας, συμφώνως πρὸς τὴν Φινλανδικὴν Νομοθεσίαν καὶ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, εἶναι δυνατόν νὰ ἐνασκούνηται τὰ δικαιώματα τῆς Φινλανδίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξερεύνησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν πόρων τοῦ βυθοῦ καὶ τοῦ ὑπεδάφους αὐτῆς·

β) Ὁ ὅρος «Ἑλλάς» σημαίνει τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν καί, ἐν τῇ γεωγραφικῇ αὐτοῦ ἐννοίᾳ, σημαίνει τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καί, οἰανδήποτε περιοχὴν γειτνιάζουσαν πρὸς τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐντὸς τῆς ὁποίας, συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν καὶ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, εἶναι δυνατόν νὰ ἐνασκούνηται τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξερεύνησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν πόρων τοῦ βυθοῦ καὶ τοῦ ὑπεδάφους αὐτῆς·

γ) Ὁ ὅρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει ἐν φυσικὸν πρόσωπον, μίαν ἐταιρίαν καὶ οἰανδήποτε ἐτέραν ὁμάδα προσώπων·

δ) Ὁ ὅρος «ἐταιρεία» σημαίνει οἰανδήποτε ἐταιρικὴν μορφήν ἢ οἰανδήποτε νομικὴν προσωπικότητα, ἢ ὅποια τυγχάνει τῆς αὐτῆς φορολογικῆς μεταχειρίσεως ὡς μία ἐταιρεία·

ε) οἱ ὅροι «ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν ἀντιστοίχως ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους καὶ ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους·

στ) Ὁ ὅρος «Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου» σημαίνει:

αα) ἐν Φινλανδίᾳ

— τοὺς Δήμους·

— τὰς Ἐνώσεις Δήμων·

— τὴν Εὐαγγελικὴν—Λουθηρανὴν Ἐκκλησίαν καὶ

— τὰς τοπικὰς ἀδελφότητας αὐτῆς·

— τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὰς τοπικὰς

— ἀδελφότητας αὐτῆς·

— τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως·

— τὴν Τράπεζαν τῆς Φινλανδίας·

— τὰ Πανεπιστήμια καὶ ἄλλα ἀντίστοιχα Ἰδρύματα Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως·

ββ) ἐν Ἑλλάδι:

— τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινοτήτας·

— τὰς Ἐνώσεις Δήμων καὶ Κοινοτήτων·

— τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως·

— τὴν Τράπεζαν τῆς Φινλανδίας·

— τὰ Πανεπιστήμια καὶ ἄλλα ἀντίστοιχα Ἰδρύματα Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως·

ζ) Ὁ ὅρος «κύπτιοι» (NATIONALS) σημαίνει:

αα) πάντα τὰ φυσικὰ πρόσωπα τὰ κτώμενα τὴν ἰθαγένειαν τινὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν·

ββ) πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰς προσωπικὰς ἐταιρείας καὶ ἐνώσεις, τὰ ὅποια ἀποκτοῦν τὸ νομικὸν αὐτῶν καθεστῶς ὡς τοιαῦτα βάσει τῆς ἰσχυρῆς νομοθεσίας τινὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν·

η) Ὁ ὅρος «διεθνεῖς μεταφοραὶ» σημαίνει οἰανδήποτε μεταφορὰν ὑπὸ ἀεροσκάφους τὸ ὅποion ἐκμεταλλεύεται ἐπιχειρήσις ἔχουσα τὴν ἔδραν τῆς πραγματικῆς τῆς διεκδύσεως εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος ἢ ὑπὸ πλοίου τὸ ὅποion ἔχει τὸν τόπον τῆς νηολογήσεώς του εἰς ἐν ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ εἶναι ἐφωδιασμένον ὑπὸ τοῦ ἐν λόγω Κράτους μετὰ προσωρινῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πλοῖον ἢ τὸ ἀεροσκάφος ἐνεργῇ μεταφορὰς ἀποκλειστικῶς μεταξὺ τοποθεσιῶν ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους·

θ) Ὁ ὅρος «ἀρμόδιαι ἀρχαὶ» σημαίνει:

αα) διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν·

ββ) διὰ τὴν Φινλανδίαν, τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἢ τὸν ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

2. "Όσον αφορά την εφαρμογήν της Συμβάσεως ὑφ' ἑνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, πᾶς ὅρος μὴ καθοριζόμενος ἐν αὐτῇ ἔχει, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὀρίξη, τὴν ἐννοίαν τὴν ὁποίαν ἔχει κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους τοὺς ἀφορώντας τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται.

"Άρθρον 4.

Φορολογικὴ κατοικία.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ ὅρος «κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνει πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους τούτου, ὑπόκειται εἰς φορολογίαν εἰς τοῦτο, λόγῳ κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτοῦ ἢ τόπου διευθύνσεως ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἢ ἄλλου παρομοίας φύσεως κριτηρίου. Ἀδιανέμητους περιουσία ἀποβιώσαντος προσώπου θεωρεῖται, διὰ φορολογικοὺς σκοποὺς, ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους, τοῦ ὁποίου ὁ ἀποβιώσας ἦτο κάτοικος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ προηγουμένῃ προτάσει ἢ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2. Ἐν τούτοις, ὁ ὅρος οὗτος δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς φόρον ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰσόδημα ἀπὸ πηγᾶς ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου ἢ κεφάλαιον εὐρισκόμενον ἐντὸς αὐτοῦ.

2. Ὅσῳκις, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, φυσικὸν τι πρόσωπον εἶναι κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τότε ἡ κατάστασις του καθορίζεται ὡς ἀκολουθῶς:

α) θεωρεῖται, ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ διαθέτει μόνιμον οἰκογενειακὴν ἐστίαν· ἐὰν διαθέτῃ μόνιμον οἰκογενειακὴν ἐστίαν εἰς ἀμφοτέρους τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους μετὰ τοῦ ὁποίου διατηρεῖ στενωτέρους προσωπικοὺς καὶ οικονομικοὺς δεσμοὺς (κέντρον ζωτικῶν συμφερόντων).

β) ἐὰν τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει τὸ Κέντρον τῶν ζωτικῶν αὐτοῦ συμφερόντων δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ, ἢ ἐὰν δὲν διαθέτῃ μόνιμον οἰκογενειακὴν ἐστίαν εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει συνήθη διαμονήν.

γ) ἐὰν ἔχῃ συνήθη διαμονήν εἰς ἀμφοτέρους τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἢ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπὸ τοῦ ὀνόματος.

δ) ἐὰν εἶναι ὑπὸ τοῦ ὀνόματος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διευθετοῦν τὸ ζήτημα δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας.

3. Ὅσῳκις, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ἐν πρόσωπον, πλὴν φυσικοῦ προσώπου, εἶναι κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τότε τὸ πρόσωπον τοῦτο θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἢ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως αὐτοῦ.

"Άρθρον 5.

Μόνιμος ἐγκατάστασις.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» σημαίνει ἓνα καθωρισμένον τόπον ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων μέσω τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιχειρήσεως διεξάγονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» περιλαμβάνει κυρίως:

- α) ἔδραν διοικήσεως·
- β) ὑποκατάστημα·
- γ) γραφεῖον·
- δ) ἐργοστάσιον·
- ε) ἐργαστήριον καὶ

στ) ὄρυχεῖον, πηγὴν πετρελαίου ἢ ἀερίου, λατομεῖον ἢ οἷον· δὴποτε ἄλλον τόπον ἐξορυξέως φυσικῶν πόρων.

3. Ἐν ἐργοτάξιον ἢ ἐν ἔργον (PROJECT) κατασκευῆς ἢ ἐγκαταστάσεως συνιστᾷ μόνιμον ἐγκατάστασιν μόνον ἐὰν διαρκῇ πλέον τῶν ἐξ (6) μηνῶν.

4. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου, ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» δὲν θεωρεῖται ὡς περιλαμβανών:

α) τὴν χρῆσιν διευκολύνσεων ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθημεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν·

β) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθημεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως·

γ) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπεξεργασίας ὑπὸ ἐτέρας ἐπιχειρήσεως.

δ) τὴν διατήρησιν καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν·

ε) τὴν διατήρησιν καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν διεξαγωγῆς, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, οἰσδήποτε ἐτέρας δραστηριότητος παρασκευαστικοῦ ἢ ἐπιδοθητικοῦ χαρακτῆρος·

στ) τὴν διατήρησιν καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων ἀποκλειστικῶς πρὸς διεξαγωγὴν συνδεδεσμένων δραστηριοτήτων ἐκ τῶν μνημονευμένων εἰς τὰς ὑποπαραγράφους α' ἕως ε', ἐφ' ὅσον ἡ ὅλη δραστηριότης τοῦ καθωρισμένου τόπου ἢ ἀπορρέουσα ἐξ αὐτοῦ τοῦ συνδυασμοῦ εἶναι παρασκευαστικοῦ ἢ ἐπιδοθητικοῦ χαρακτῆρος.

5. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2, ὅσῳκις, ἐν πρόσωπον — πλὴν ἀνεξαρτήτου πράκτορος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 6 — ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμὸν μιᾶς ἐπιχειρήσεως καὶ ἔχει ἐξουσιοδότησιν, τὴν ὁποίαν κατὰ σύστημα ἐνασκεῖ ὅπως, ἐντὸς ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, συνάπτῃ συμβόλαια ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ἐπιχειρήσεως αὐτῇ θεωρεῖται ὅτι ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐν σχέσει πρὸς τὰς δραστηριότητας τὰς ἀναλαμβανόμενας ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ προσώπου διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, ἐκτὸς ἐὰν αἱ δραστηριότητες τοῦ προσώπου τούτου περιορίζονται εἰς τὰς μνημονευόμενας ἐν παραγράφῳ 4, αἱ ὁποῖαι ἔστω καὶ ἐὰν ἀσκῶνται μέσω ἐνὸς καθωρισμένου τόπου ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων, δὲν καθιστοῦν τὸν καθωρισμένον τοῦτον τόπον μόνιμον ἐγκατάστασιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης.

6. Μία ἐπιχείρησις δὲν θεωρεῖται ὡς ἔχουσα μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ διεξάγει ἐργασίας ἐν τῷ Κράτει τούτῳ μέσω μεσίτου, γενικοῦ πράκτορος ἐπὶ προμηθεῖα ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἀνεξαρτήτου πράκτορος, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνεργοῦν ἐντὸς τοῦ συνήθους πλαισίου τῆς δραστηριότητός των.

7. Τὸ γεγονός ὅτι ἐταιρεία, ἢ ὁποία ἐδρεύει εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος ἐλέγχει ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ ἐταιρείας, ἢ ὁποία ἐδρεύει εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ἢ διεξάγει ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει (εἴτε διὰ μόνιμου ἐγκαταστάσεως, εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον), δὲν δύναται αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ νὰ καθιστᾷ ἑκατέραν τῶν ἐταιρειῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐτέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Φορολογικὴ Εἰσodήματα.

"Άρθρον 6.

Εἰσodήματα ἐξ ἀκινήτου περιουσίας.

1. Εἰσodήματα κτηθέν ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐξ ἀκινήτου περιουσίας (περιλαμβανόμενου τοῦ εἰσodήματος ἐκ γεωργικῆς ἢ βιομηχανικῆς δραστηριότητος)

εύρισκαμένης ἐν τῷ ἐτέρῳ συμβαλλομένῳ Κράτει· δύναται νὰ φορολογηται ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. α) Ὁ ὅρος «ἀκίνητος περιουσία» ἔχει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ὑπο-παραγράφων, β) καὶ γ), τὴν ἐννοίαν τὴν ὁποίαν ἔχει κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἢ ἐν λόγῳ περιουσία.

β) Ὁ ὅρος «ἀκίνητος περιουσία» ἐν πάσῃ περιπτώσει περιλαμβάνει περιουσίαν παρεπομένην (ACCESSORY) πρὸς τὴν ἀκίνητον περιουσίαν, ὥς καὶ ἐξουσιοδοτημένην εἰς τὴν γεωργίαν καὶ θασοκομίαν, δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται διατάξεις τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ ἐγγείου ιδιοκτησίας, ἐπικαρπία ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ δικαιώματα ἐξ ὧν ἀπαρρέουν μεταβληταὶ ἢ σταθεραὶ πληρωμαὶ ὡς ἀντάλλαγμα δι' ἐκμετάλλευσιν, ἢ δικαίωμα δι' ἐκμετάλλευσιν, μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων ἢ πηγῶν καὶ ἄλλων φυσικῶν πόρων.

γ) Πλοία, σκάφη καὶ ἀεροσκάφη δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκίνητος περιουσία.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ εἰσοδήματος προερχομένου ἐξ ἀμέσου χρήσεως, ἐνοικιάσεως ἢ ὑφ' οἰανδήποτε ἑτέραν μορφήν χρήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας.

4. Ὅσακις ἡ ἀπόκτησις μετοχῶν ἢ ἄλλων ἐταιρικῶν δικαιωμάτων εἰς μίαν ἐταιρείαν παρέχει εἰς τὸν κύριον τοιούτων μετοχῶν ἢ εἰς τὸν δικαιούχον τὸ δικαίωμα ἐπικαρπίας ἀκινήτου περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὴν ἐταιρείαν, τὸ εἰσόδημα ἐκ τῆς ἀμέσου χρήσεως, ἐκμισθώσεως ἢ χρήσεως ὑφ' οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν τοῦ τοιούτου δικαιώματος δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ ἀκίνητος περιουσία.

5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου περιουσίας ἐπιχειρήσεως τινος καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου περιουσίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἀσκήσιν μὴ ἐξηρητημένων προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν.

6. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ εἰσοδήματος προερχομένου ἐκ δικαιώματος ἐπικαρπίας, ὅπερ ἔχει ἐπιχειρήσις τις, ἀναφερομένου ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ τοιούτου δικαιώματος ἐπικαρπίας ἐνασκουμένου διὰ τὴν παροχὴν μὴ ἐξηρητημένων προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 7.

Κέρδη ἐπιχειρήσεων.

1. Τὰ κέρδη ἐπιχειρήσεως ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχειρήσις διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχειρήσις διεξάγῃ ἐργασίας ὡς προελέχθη, τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως δύναται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ μέρος τούτων τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

2. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3, ὅσακις ἐπιχειρήσις ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, εἰς ἕκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος ἀποδίδονται εἰς τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη ἅτινα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἐὰν αὕτη ᾖ τοιαύτη διάφορος καὶ ἀνεξάρτητος ἐπιχειρήσις ἀσχολουμένη μὲ τὴν αὐτὴν ἢ παρεοῖον δραστηριότητα, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας, καὶ ἐνεργοῦσα τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτουνται τὰ ἑξῆς τὰ πραγματοποιούμενα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, περιλαμβανομένων τῶν οὕτω πραγματοποιουμένων διοικητικῶν καὶ γενικῶν διαχειριστικῶν ἐξόδων, εἴτε ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἄλλωχοῦ.

4. Ἐφ' ὅσον εἰδίσται εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως νὰ καθορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερ-

δῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀναλόγως τῶν διαφορῶν αὐτῆς τμημάτων, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 οὐδὲν εἰσὶν ἐμποδίζοντες τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος νὰ καθορίσῃ τὰ φορολογητέα κέρδη διὰ τοιούτου καταμερισμοῦ, ὡς εἰδίσται. Ἐν τούτοις, ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμοῦ θεῶν νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ἐμπεριεχομένας ἀρχάς.

5. Οὐδὲν κέρδος θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν λόγῳ ἀπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατ' ἑτοῦς, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται βᾶσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ καθορίζωνται ἄλλως.

7. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τὰ κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεῖα εἰσοδήματος περὶ τῶν ὁποίων γίνεται μεία ἰδιαίτερος εἰς ἑτέρα ἀρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως, τότε αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν ἐκείνων δὲν ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 8.

Ναυτιλιακὰ καὶ ἀεροπορικὰ μεταφορὰ.

1. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ ἑδρα τῆς πραγματικῆς διεσύνδεσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ὁ τόπος τῆς νηολογήσεως τῶν ἐν λόγῳ πλοίων, ἢ παρὰ τοῦ ὁποίου ἔχουν ἐφοδιασθῇ μετὰ ναυτιλιακῶν ἐγγράφων.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ κερδῶν πραγματοποιουμένων ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς ΡΟ-ΟΛ, εἰς κοινοπρακτικῆς μορφῆς ἐκμετάλλευσιν ἢ εἰς πρακτορεῖον, λειτουργοῦν ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Ἄρθρον 9.

Συνεργαζόμενα ἐπιχειρήσεις.

Ἐὰν:

α) Ἐπιχειρήσις ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους συμμετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τινος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ἢ

β) τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τινος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους καὶ ἐπιχειρήσεως τινος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων ἐπικρατοῦν ἢ ἐπιβάλλονται μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς αὐτῶν σχέσεις ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπεκράτουν μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε οἰκλήποτε κέρδη τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπὸ μίας ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, πλὴν ὅμως, λόγῳ τῶν ὄρων τούτων, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύναται νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ νὰ φορολογηθοῦν ἀναλόγως.

Ἄρθρον 10

Μερίσματα.

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἐταιρείας ἢ ὁποῖα ἐδρεύει εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα μερίσματα δύναται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἐταιρεία ἐδρεύει καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος θεῶν νὰ μὴ ὑπερβαίνει:

α) 47% τοῦ ἀκαθάριστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων ἐὰν ἡ διανεμούσα ἐταιρεία ἐδρεύῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ

8) 13% του άκαθαρίστου ποσού των μερισμάτων εάν η διανεμούμενη εταιρεία εδρεύει εις Φινλανδία.

Η παρούσα παράγραφος δεν ἐπηρεάζει τὴν φορολογίαν τῆς Ἑταιρείας ἐν σχέσει πρὸς τὰ κέρδη ἐξ ὧν καταβάλλονται τὰ μερίσματα.

3. Ὁ ὅρος «μερίσματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, σημαίνει εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν, ἐκ μετοχῶν «ἐπικαρπίας» ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας», ἐκ μετοχῶν μεταλλείων, ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ἐκ λοιπῶν δικαιωμάτων ἄτινα, μὴ ἀποτελοῦντα ἀξιώσεις ἐκ χρεῶν, ἐπιτρέπουν συμμετοχὴν εἰς κέρδη, ὡς ἐπίσης καὶ εἰσόδημα ἐξ ἐτέρων εταιρικῶν δικαιωμάτων, τὸ ὁποῖον τυγχάνει τῆς αὐτῆς φορολογικῆς μεταχειρίσεως ὡς τὸ ἐκ μετοχῶν εἰσόδημα θυνάμει τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἐδρεύει ἡ ἐνεργοῦσα τὴν διανομὴν εταιρεία.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ λήπτης τῶν μερισμάτων, ὢν κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐδρεύει ἡ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα εταιρεία, διὰ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ, ἢ παρέχῃ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξηρημέναις προσωπικῶς ὑπηρεσίαις ἐκ καθωρισμένης βάσεως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ καὶ ἡ συμμετοχὴ (HOLDING) θυνάμει τῆς ὁποίας καταβάλλονται τὰ μερίσματα συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 7 ἢ τοῦ ἁρθροῦ 14, κατὰ περίπτωσιν.

5. Ἐὰν μία Ἑταιρεία ἢ ὁποία ἐδρεύει εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος κτᾶται κέρδη ἢ εἰσοδήματα ἐκ τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος δύναται νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ οἰονδήποτε φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἄτινα καταβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἐκτὸς ἐὰν τὰ τοιαῦτα μερίσματα καταβάλλονται εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους ἢ ἐὰν ἡ συμμετοχὴ (HOLDING) θυνάμει τῆς ὁποίας καταβάλλονται τὰ μερίσματα, συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τινος μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως εὐρισκομένης ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει, ὡς νὰ ὑπαγάγῃ τὰ ἀδιανέμητα κέρδη τῆς Ἑταιρείας εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ἀδιανεμητῶν κερδῶν, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὰ καταβαλλόμενα μερίσματα ἢ τὰ ἀδιανεμητὰ κέρδη συνίστανται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ κερδῶν ἢ εἰσοδημάτων προκύπτοντων ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἄρθρον 11.

Τόκοι.

1. Τόκοι προκύπτοντες εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἐν τούτοις, τοιοῦτοι τόκοι δύναται ὡσαύτως νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτοι προκύπτουν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου. Ἄλλα ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ 10% τοῦ ἀκαθαρίστου ποσού τῶν τόκων. Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καθορίζουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγῳ περιορισμοῦ.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, σημαίνει εἰσόδημα ἐξ ἀξιώσεων ἐκ χρεῶν οἰονδήποτε φύσεως ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὗται ἐξασφαλίζονται ἢ ὄχι δι' ὑποθήκης καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν παρέχουν ἢ ὄχι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τοῦ ὀφειλέτου, κυρίως δέ, εἰσόδημα ἐκ χρητικῶν χρεωγράφων καὶ εἰσόδημα ἐξ ὁμολογιῶν μετὰ ἢ ἄνευ ἀποδείξεων, περιλαμβανομένων τῶν θύρων (PREMIUM) καὶ θρασείων τὰ ὁποία συνεπάγονται τοιαῦτα ἀξιογράφα καὶ ὁμολογία. Πρόστιμα διὰ καθυστέρημένην πληρωμὴν δὲν θεωροῦνται ὡς τόκοι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν τόκων, ὢν κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτουν οἱ τόκοι, διὰ μονίμου

τινὸς ἐγκαταστάσεως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ ἢ παρέχῃ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξηρημέναις προσωπικῶς ὑπηρεσίαις ἐκ καθωρισμένης βάσεως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ἡ ἀξίωσις ἐκ χρεῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν καταβάλλονται οἱ τόκοι συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 7 ἢ τοῦ ἁρθροῦ 14, κατὰ περίπτωσιν.

5. Τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος ὅταν ὁ καταβάλλων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, τοπικὴ Ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐὰν ὅμως τὸ καταβάλλον τὸς τόκους πρόσωπον, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τοῦτο εἶναι κάτοικος ἢ μὴ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, ἔχῃ εἰς ἐν Συμβαλλόμενον Κράτος μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ καθωρισμένην βάσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ἢ ὀφείλῃ διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται οἱ τόκοι, οἱ τόκοι δὲ οὗτοι βαρύνουν τὴν μόνιμον κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ τὴν καθωρισμένην βάσιν, τότε οἱ ἐν λόγῳ τόκοι θεωροῦνται ὅτι προκύπτουν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἡ καθωρισμένη βάση.

6. Ὅσακις, λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν τόκων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀξιώσεως ἐκ χρεῶν διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται, ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ συμφωνεῖτο μεταξὺ ὀφειλέτου καὶ δικαιούχου ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ ὑπερβάλλον μέρος τῶν τόκων φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκείνου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων θεόντων ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 12.

Δικαιώματα.

1. Δικαιώματα προκύπτοντα ἐντὸς ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἐν τούτοις, δικαιώματα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς περιπτώσεις 6) καὶ γ) τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ ταῦτα προκύπτουν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος θέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ 10% τοῦ ἀκαθαρίστου ποσού τῶν δικαιωμάτων τούτων. Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καθορίζουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγῳ περιορισμοῦ.

3. Ὁ ὅρος «δικαιώματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, σημαίνει πληρωμὰς πάσης φύσεως γενομένης ὡς ἀντάλλαγμα:

α) Διὰ τὴν χρῆσιν ἢ δικαίωμα χρήσεως οἰονδήποτε δικαιώματος ἀναπαραγωγῆς φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας περιλαμβανομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ταινιῶν διὰ τὴν τηλεόρασιν ἢ μηχανητοταινιῶν διὰ ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς.

β) Διὰ τὴν χρῆσιν ἢ δικαίωμα χρήσεως, οἰονδήποτε δικαιώματος εὐρεσιτεχνίας, ἐμπορικῆς σήματος, σχεδίου ἢ προτύπου, μηχανολογικοῦ σχεδίου, μυστικοῦ τύπου, ἢ διαδικτυίας παραγωγῆς, ἢ οἰονδήποτε βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ, ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

γ) Διὰ πληροφορίας ἀφοῦσας βιομηχανικὴν, ἐμπορικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν δικαιωμάτων, ὢν κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτουν τὰ δικαιώματα, διὰ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ, ἢ

παρέχῃ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξηρητημένως προσωπικὰς ὑπηρεσίας ἐκ καθωρισμένης ἐξέως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἡ περιουσίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν καταβάλλονται τὰ δικαιώματα, συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης ἐξέως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ἢ τοῦ ἄρθρου 14 κατὰ περίπτωσιν.

5. Δικαιώματα θεωροῦνται προκύπτοντα εἰς ἓν Συμβαλλόμενον Κράτος ὅταν ὁ καταβάλλων εἴναι αὐτὸ τούτῳ τῷ Κράτει, τοπικὴ Ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ὡστόσο, ὅμως τὸ καταβάλλον τὰ δικαιώματα πρόσωπον, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τούτῳ εἴναι κάτοικος ἢ μὴ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ εἰς ἓν Συμβαλλόμενον Κράτος μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ καθωρισμένην ἐξέσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ἢ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῶν δικαιωμάτων, τὰ δικαιώματα δὲ ταῦτα ἐκρύνουν τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν ἢ τὴν καθωρισμένην ἐξέσιν, τότε τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα θεωροῦνται προκύπτοντα ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἡ καθωρισμένη ἐξέσις.

6. Ὡστόσο, λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποτὸν τῶν δικαιωμάτων, λαμβανόμενων ὑπ' ὅσιν τῆς χρήσεως, τοῦ δικαιώματος χρήσεως ἢ τῶν πληροφοριῶν ἐναντί τῶν ὁποίων καταβάλλονται, υπερβαίνει τὸ ποτὸν τὸ ὁποῖον θὰ συναφanoίτο μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ υπερβάλλον μέρος τῶν πληρωμῶν φορολογεῖται συμφῶνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανόμενων δεόντως ὑπ' ὅσιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 13.

Ὡφέλεια ἐκ κεφαλαίου.

1. Ὡφέλεια κτωμένη ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἀκινήτου περιουσίας καθοριζομένης ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ εὐρισκομένης ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει δύναται νὰ φορολογητῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὡφέλεια κτωμένη ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἐκ τῆς ἐκποιήσεως μετοχῶν ἢ ἄλλων ἐταιρικῶν δικαιωμάτων ἀναφερομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 6, δύναται νὰ φορολογητῇ ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκεται ἡ ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐταιρείαν ἀκίνητος περιουσία.

3. Ὡφέλεια ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κινητῆς περιουσίας ἀποτελούσης μέρος τῆς ἐπαγγελματικῆς περιουσίας μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχειρήσις ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἢ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς μίαν καθωρισμένην ἐξέσιν τὴν ὁποίαν κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους διαθέτει ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς μὴ ἐξηρητημένων προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν, περιλαμβανομένης τῆς ὠφέλειας (ἐκ τῆς ἐκποιήσεως μιᾶς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ ὁμοῦ μετὰ τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως) ἢ μιᾶς τοιαύτης καθωρισμένης ἐξέως, δύναται νὰ φορολογητῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

4. Ὡφέλεια ἐκ τῆς ἐκποιήσεως πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν ἐκτελούντων διεθνεῖς μεταφορὰς ἢ ἐκ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν λόγῳ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ κέρδη ἐκ τῶν προαναφερθέντων πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται· ἐξέως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

5. Ὡφέλεια ἐκ τῆς ἐκποιήσεως νηολογούμενης περιουσίας, πλὴν τῆς μνημονευμένης εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει τοῦ ὁποίου ὁ ἐκποιῶν εἴναι κάτοικος.

Ἄρθρον 14.

Μὴ ἐξηρητημένα προσωπικὰ ὑπηρεσία.

1. Εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἐναντί ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐτέρας δραστηριοτήτος μὴ ἐξηρητημένου χαρακτήρος φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν τούτος ἔχη κανονικῶς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καθωρισμένην ἐξέσιν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένου Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητος τοῦ. Ἐὰν διατηρῇ οὗτος μίαν τοιαύτην καθωρισμένην ἐξέσιν, τὸ εἰσόδημα δύναται νὰ φορολογητῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ ποσὸν ἀνήκει εἰς τὴν ἐν λόγῳ καθωρισμένην ἐξέσιν.

2. Ὁ ὅρος «ἐπαγγελματικὰ ὑπηρεσία» περιλαμβάνει ἰδίως μὴ ἐξηρητημένας ἐπιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, εκπαιδευτικάς ἢ διδακτικάς δραστηριότητας, ὡς ἐπίσης τὰς μὴ ἐξηρητημένας δραστηριότητας τῶν ἱατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὁδοντῶν καὶ λογιστῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐξηρητημένα προσωπικὰ ὑπηρεσία.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16, 18, 19 καὶ 20, μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἄλλαι παρομοίαι φύσεως ἀμοιβὰς κτώμεναι ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἐναντί ἀπασχολήσεως φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχολήσις ἀσκῇται ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει. Ἐὰν ἡ ἀπασχολήσις ἀσκῇται οὕτως ἢ ἐξ αὐτῆς κτωμένη ἀμοιβὴ δύναται νὰ φορολογητῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, ἀμοιβὴ κτωμένη ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἐναντί ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει φορολογεῖται μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Κράτος ἐάν:

α) ὁ δικαιούχος τῆς ἀμοιβῆς εὐρίσκηται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ χρονικὴν περίοδον ἢ περιόδους μὴ υπερβαινούσας συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκτεῖον ἡμερολογιακὸν ἔτος, καὶ

β) ἡ ἀπασχολήσις καταβάλλεται ὑπὸ τῆς διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη τοῦ ὁποῖου δὲν εἴναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Κράτους, καὶ

γ) ἡ ἀμοιβὴ δὲν προκύπτει ἀπὸ μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ καθωρισμένην ἐξέσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἐργοδότης διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀμοιβὴ κτωμένη ἐναντί ἀπασχολήσεως παρεχομένης ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροσκάφους εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς, δύναται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμετάλλευστος τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους φορολογοῦνται ἐξέως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 16.

Ἀμοιβὰ διευθυντῶν.

Ἀμοιβὰ διευθυντῶν καὶ ἑτεροι παρόμοιοι πληρωμαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἄλλου παρομοίου ὁργάνου ἐταιρείας ἢ ὁποῖα ἐδρεύει εἰς ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ φορολογῶνται ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἄρθρον 17.

Καλλιτέχναι καὶ Ἀθληταί.

1. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15, εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους παρεχόμενος ὑπηρεσίας ψυχαγωγίας, ὡς καλλιτέχνη θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως, ἢ μουσικοῦ, ἢ ὡς ἄθλητῴ, ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ δραστηριότητος ἀσκουμένης ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, δύναται νὰ φορολογητῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Όσακίς, εισόδημα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀσκήσιν προσωπικῆς δραστηριότητος ὑπὸ προσώπου παρέχοντος ψυχγωγίαν ἢ ἀθλητῶν δὲν περιέρχεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσωπον τὸ παρέχον τὴν ψυχγωγίαν ἢ τὸν ἀθλητὴν, ἀλλὰ εἰς ἕτερον πρόσωπον, τὸ εἰσόδημα τοῦτο δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7, 14 καὶ 15 νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ ἀσκείται ἡ τοιαύτη δραστηριότης.

Ἄρθρον 18.

Συντάξεις.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 19, συντάξεις καὶ ἄλλαι παρομοίαι φύσεως ἀμοιβὰι καταβαλλόμεναι εἰς κάτοικον ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἐναντι παρασχεθείσης ἀπασχόλησεως φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν δὲ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 19, συντάξεις καὶ ἄλλα χρηματικὰ ποσὰ καταβαλλόμενα συμφώνως πρὸς τὴν Κοινωνικὴν Ἀσφαλιστικὴν Νομοθεσίαν ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 19.

Κυβερνητικαὶ ὑπηρεσίαι.

1. α) Ἀμοιβὰί, ἐκτὸς συντάξεων, καταβαλλόμεναι ὑφ' ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ τοπικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ εἰς ἐν φυσικὸν πρόσωπον ἐναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν πρὸς τὸ Κράτος τοῦτο ἢ Νομικὸν Πρόσωπον ἢ τοπικὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

β) Ἐν τούτοις, τοιαύτη ἀμοιβὴ φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει τοῦ ὁποίου τὸ φυσικὸν πρόσωπον εἶναι κάτοικος ἐὰν αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ καὶ τὸ φυσικὸν πρόσωπον:

ι) εἶναι ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου· ἢ

ii) δὲν ἐγένετο κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν.

2. α) Οἰαδήποτε σύνταξις καταβαλλομένη ὑφ' ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ τοπικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἢ ἐκ Ταμείων συσταθέντων ὑπ' αὐτῶν εἰς ἐν φυσικὸν πρόσωπον ἐναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν πρὸς τὸ Κράτος τοῦτο ἢ τὸ Νομικὸν πρόσωπον ἢ τὴν τοπικὴν ἀρχὴν αὐτοῦ φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

β) Ἐν τούτοις, ἡ τοιαύτη σύνταξις φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐὰν τὸ φυσικὸν πρόσωπον εἶναι ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 15, 16 καὶ 18 ἐφαρμόζονται δι' ἀμοιβὰς καὶ συντάξεις ἐναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν ἐν σχέσει πρὸς ἐπιχείρησιν διεξαχθεῖσαν ὑφ' ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ τοπικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 20.

Σπουδασταί.

1. Χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνει διὰ τὴν συντήρησιν, ἐκπαιδεύσιν ἢ ἐξάσκησιν τοῦ σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐμπορικόν, τεχνικόν, ἀγροτικόν ἢ θαλασσινὸν ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος, εἶναι ἢ ἦτο ἀμέσως πρὸ τῆς μεταβάσεώς του εἰς ἐν Συμβαλλομένον Κράτος, κάτοικος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους καὶ ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Κράτος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐξάσκησώς του, δὲν φορολογοῦνται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ποσὰ προκύπτουν ἐκ πηγῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους τούτου.

2. Σπουδαστῆς Πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἰδρύματος, ἀνωτέρως ἐκπαιδεύσεως ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, ἢ μαθη-

τευόμενος ἐμπορικοῦ, τεχνικοῦ, ἀγροτικοῦ ἢ θαλασσινῆς ἐπαγγελλομένου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο ἀμέσως πρὸ τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλομένον Κράτος, κάτοικος τοῦ πρῶτου μνημονευθέντος Κράτους, εὑρίσκεται δὲ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει διὰ περίουδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον ἡμερολογιακὸν ἔτος, δὲν φορολογεῖται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ δι' ἀμοιβὰς ἐναντι ὑπηρεσιῶν παρεχομένων ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαι ἔχουν σχέσιν πρὸς τὰς σπουδὰς ἢ τὴν ἐξάσκησιν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀμοιβὰι ἀποτελοῦν εἰσόδημα ἀναγκαῖον διὰ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21.

Ἑτέρα εἰσοδήματα.

1. Εἰσοδήματα κατοίκου ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, ὁποῦδήποτε καὶ ἂν προκύπτουν, μὴ ἀναφερόμενα εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα τῆς παρούσης συμβάσεως, φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ εἰσδήματος, ἐξαίρεται τοῦ εἰσδήματος ἐξ ἀκινήτου περιουσίας ὡς αὕτη ὁρίζεται ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθρου 6, ἐὰν ὁ δικαιούχος τοιοῦτου εἰσδήματος, ὢν κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, διεξάγῃ ἐπιχείρησιν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει διὰ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ ἢ ἀσκήσῃ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει μὴ ἐξερτημένης προσωπικῆς ὑπηρεσίας ἐκ καθωρισμένης θέσεως εὐρισκομένης ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ δικαίωμα ἢ ἡ περιουσία ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν καταβάλλεται τὸ εἰσόδημα συνδέεται οὐσιαστικῶς μετὰ τῆς ἐν λόγῳ μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης θέσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 7 ἢ τοῦ ἁρθρου 14, κατὰ περίπτωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Φορολογία Κεφαλαίου.

Ἄρθρον 22.

Κεφάλαιον.

1. Κεφάλαιον ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ ἀκινήτου περιουσίας, ὡς αὕτη ὁρίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 2, τοῦ ἁρθρου 6, ἀνηκούσης εἰς κάτοικον ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους καὶ εὐρισκομένης ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Κεφάλαιον ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ μετοχῶν ἢ ἄλλων ἐταιρικῶν δικαιωμάτων ἀναφερομένων ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἁρθρου 6 καὶ ἀνηκόντων εἰς κάτοικον ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ κεῖται ἢ ἀνηκούσα εἰς τὴν ἐταιρείαν ἀκίνητος περιουσίας.

3. Κεφάλαιον ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ κινητῆς περιουσίας ἀποτελούσης μέρος τῆς ἐπαγγελματικῆς περιουσίας μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἢ ὑπὸ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς καθωρισμένην θέσιν τὴν ὁποίαν διαδέχεται κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει διὰ τὴν ἀσκήσιν μὴ ἐξερτημένων προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

4. Κεφάλαιον ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν χρησιμοποιουμένων εἰς διεθνεῖς μεταφοράς καὶ ὑπὸ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν λόγῳ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογεῖται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ κέρδη ἐκ τῶν προαναφερθέντων πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 8 τῆς παρούσης συμβάσεως.

5. Πάντα τὰ λοιπὰ στοιχεῖα κεφαλαίου κατοίκου ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Μέθοδοι αποφυγής της διπλής φορολογίας.

Άρθρον 23.

Μέθοδος Πιστώσεως.

1. Ἐν Φινλανδία ἡ διπλὴ φορολογία ἀποφεύγεται ὡς ἀκολούθως:

α) Ὅσας κτήσεις Φινλανδίας κτᾶται εἰσόδημα ἢ εἶναι κύριος κεφαλαίου τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν Ἑλλάδι, ἢ Φινλανδίᾳ, τήρουμένων τῶν διατάξεων τῆς περιπτώσεως β), ἀναγνωρίζει:

i) ὡς ἔκπτωσην ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τοῦ ἐν λόγῳ κατοίκου, ἐν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος τὸν καταβληθέντα ἐν Ἑλλάδι.

ii) ὡς ἔκπτωσην ἐκ τοῦ φόρου κεφαλαίου τοῦ ἐν λόγῳ κατοίκου, ἐν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον κεφαλαίου τὸν καταβληθέντα ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν τούτοις, ἡ τοιαύτη ἔκπτωσης εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν ὑπερβαίνει τὸ τμήμα τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἢ τοῦ φόρου κεφαλαίου, ὑπολογιζομένου πρὸ τῆς διδομένης ἔκπτωσης, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὸ εἰσόδημα ἢ τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν Ἑλλάδι.

β) Μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἐταιρείας ἐδρευούσης εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐταιρείαν ἐδρευούσαν εἰς Φινλανδίαν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τῆς Φινλανδίας καὶ ὁ μέτρον τὰ μερίσματα θὰ ἀπηλλάσσονται τοῦ φόρου κατὰ τὴν Φορολογικὴν Νομοθεσίαν τῆς Φινλανδίας ὡς ἐὰν ἀμφοτέραι αἱ ἐταιρεῖαι ἐδρευον εἰς Φινλανδίαν.

γ) Ὅσας κτήσεις Φινλανδίας κτᾶται εἰσόδημα ἢ εἶναι κύριος κεφαλαίου τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου ἐν Φινλανδίᾳ, ἢ Φινλανδίᾳ δύναται, παρὰ ταῦτα, κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐναπομεινάντος εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου τοῦ ἐν λόγῳ κατοίκου, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπαλλασσόμενον εἰσόδημα ἢ κεφάλαιον.

δ) Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου, εἰς περίπτωσιν καὶ ἢ ἑλληνικὸς φόρος καταργεῖται ἢ μειώνεται ἕως τῆς ἑλληνικῆς Νομοθεσίας ἢ ὅποια κατόπιν συμφωνίας τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θεωρεῖται ἀποβλέπουσα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἢ πίστωσιν ἐναντι τοῦ Φινλανδικοῦ φόρου ἀναγνωρίζεται καὶ ὁ ποσὸν προβλέπεται ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 (α) τοῦ παρόντος άρθρου διὰ μίαν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 10 ἔτη ὑπολογιζομένην ἀπὸ τῆς πλέον προσφάτου τῶν κάτωθι δύο ἡμερομηνιῶν:

αα) Τῆς ἡμερομηνίας καὶ ἢ ἡ παρούσα σύμβασις θὰ τεθῇ τὸ πρῶτον ἐν ἰσχύϊ, ἢ

ββ) Τῆς ἡμερομηνίας καὶ ἢ ἡ κατάργησις ἢ μείωσις τοῦ ἑλληνικοῦ φόρου θὰ ἔχῃ τὸ πρῶτον ἐφαρμογήν.

Αἱ Ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ συμβουλευόνται ἀλλήλας πρὸς τὸν σκοπὸν παρατάσεως ἢ μὴ τῆς ἐν λόγῳ χρονικῆς περιόδου. Ἐν Ἑλλάδι: ἡ διπλὴ φορολογία ἀποφεύγεται ὡς ἀκολούθως:

Ὅσας κτήσεις Ἑλλάδος κτᾶται εἰσόδημα ἢ εἶναι κύριος κεφαλαίου τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν Φινλανδίᾳ, ἢ Ἑλλάδι ἀναγνωρίζει:

i) ὡς ἔκπτωσην ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τοῦ ἐν λόγῳ κατοίκου, ἐν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος τὸν καταβληθέντα ἐν Φινλανδίᾳ.

ii) ὡς ἔκπτωσην ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐν λόγῳ κατοίκου, ἐν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν φόρον κεφαλαίου τὸν καταβληθέντα ἐν Φινλανδίᾳ.

Ἐν τούτοις, ἡ τοιαύτη ἔκπτωσης εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν ὑπερβαίνει τὸ τμήμα τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἢ τοῦ φόρου κεφαλαίου, ὑπολογιζομένου πρὸ τῆς διδομένης ἔκπτωσης, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὸ εἰσό-

δημα ἢ τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν Φινλανδίᾳ.

3. Ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης διατάξεως τῆς παρούσης συμβάσεως, κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, ἰσχυρίζομενος ὅτι ἐγκατέλειψε τὸ Κράτος τοῦτο πρὸς τὸν σκοπὸν ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ ἐν τῷ ἐτέρῳ συμβαλλομένῳ Κράτει, δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰσέτι κάτοικος τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους διὰ μίαν περίοδον δύο ἡμερολογιακῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τῆς μετακινήσεως αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος δύναται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ ἔτους, δὲν διετήρησε οὐσιαστικούς δεσμούς μετὰ τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

Ἐν τούτοις, τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος ἀναγνωρίζει: ὡς ἔκπτωσην ἐκ τῶν φόρων αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἢ 2, κατὰ περίπτωσιν, οἰονδήποτε φόρον εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου καταβληθέντα ἐν τῷ ἐτέρῳ συμβαλλομένῳ Κράτει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Άρθρον 24

Μὴ διακριτικὴ μεταχείρισις.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους δὲν ὑπόκεινται ἐν τῷ ἐτέρῳ συμβαλλομένῳ Κράτει εἰς οἰονδήποτε φορολογίαν ἢ οἰονδήποτε σχετικὴν ἐπιβαρύνσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται ἢ δύνανται νὰ ὑπαχθῶν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐτέρου Κράτους ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας. Ἡ διάταξις αὕτη, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 1, ἐφαρμόζεται ὡσαύτως ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι κάτοικοι ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

2. Οἱ ἀπάτριδες οἱ ὁποῖοι εἶναι κάτοικοι ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους δὲν ὑπεβάλλονται εἰς οἰονδήποτε συμβαλλόμενον Κράτος εἰς φορολογίαν ἢ σχετικὴν ἐπιβαρύνσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται ἢ δύνανται νὰ ὑπαχθῶν οἱ ὑπήκοοι τοῦ κατὰ περίπτωσιν Κράτους ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

3. Ἡ φορολογία μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχειρήσιν ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ συμβαλλομένῳ Κράτει δὲν νὰ μὴ τυγχάνῃ ὀλιγώτερον εὐνοϊκῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει ἀπὸ τὴν ἐπιβαλλομένην φορολογίαν ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους ἀσχολουμένων μετὰ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα.

Ἡ παρούσα διάταξις δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ὑποχρεούσα ἐν συμβαλλόμενον Κράτος νὰ χορηγῇ εἰς κατοίκους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους οἰαδήποτε προσωπικὰς ἔκπτώσεις, ἀπαλλαγὰς καὶ μειώσεις φορολογικῆς φύσεως λόγῳ κοινωνικῆς προσωπικῆς καταστάσεως ἢ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ.

4. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 9, τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 11 ἢ τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα καὶ ἄλλαι πληρωμαὶ καταβαλλόμεναι ὑπὸ ἐπιχειρήσεως τινος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἀναγνωρίζονται, διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν φορολογητέων κερδῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως, ὡς ἔκπτωσης ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὡς ἐὰν εἶχον καταβληθῇ εἰς κάτοικον τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους. Παραμοίως, οἰαδήποτε χρέη ἐπιχειρήσεως τινος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους πρὸς κάτοικον τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἀναγνωρίζονται διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φορολογητέου κεφαλαίου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως, ὡς ἔκπτωσης ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς ἐὰν εἶχον συναφθῇ μετὰ κατοίκου τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. 'Επιχειρήσεις ενός συμβαλλομένου Κράτους, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑφ' ἑνὸς ἢ περισσοτέρων κατόικων τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν ἐπιβαρύνσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται ἢ δύναται νὰ ὑποβληθοῦν ἑτεροι παρόμοιοι ἐπιχειρήσεις τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2, ἐπὶ φόρων παντὸς εἴδους καὶ μορφῆς.

"Ἀρθρον 25.

Διαδικασία ἀμοιβαίας Συμφωνίας.

1. 'Οσάκις ἐν πρόσωπον θεωρεῖ ὅτι αἱ ἐνέργειαι ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν δι' αὐτὸν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβολὴν φόρου μὴ συμφώνου πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν μέσων θεωρηθείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, νὰ θέσῃ τὴν περίπτωσιν τοῦ ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρμοδίας 'Αρχῆς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος ἢ, ἐὰν ἡ περίπτωσις τοῦ ἐμπίπτῃ εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 24, εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς δέον νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τὸ πρῶτον τῆς πράξεως καταλογισμοῦ φόρου μὴ συμφώνου πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

2. 'Η ἀρμοδία 'Αρχή, θὰ προσπαθῇ, ἐὰν ἡ ἔνστασις θεωρηθῇ βάσιμος καὶ ἡ ἰδίᾳ δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὴν λύσιν, νὰ ἐπιλύσῃ τὴν περίπτωσιν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας μετὰ τῆς ἀρμοδίας 'Αρχῆς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τῆς φορολογίας ἢ ὁποία δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Σύμβασιν. Οἰαδήποτε ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία ἐφαρμόζεται ἀνεξαρτήτως τῶν προθεσμιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

3. Αἱ ἀρμόδιαι 'Αρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ προσπαθῇ νὰ ἐπιλύσῃ δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας οἰαδήποτε δυσχερείας ἢ ἀμφιβολίας ἀνακυπτούσας ἐκ τῆς ἐρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως. Δύνανται ἐπίσης νὰ συμβουλευθῶνται ἀλλήλας διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας εἰς περιπτώσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Συμβάσεως. Εἰδικώτερον, αἱ ἀρμόδιαι 'Αρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ συμβουλευθῶνται ἀλλήλας διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἀφορώσης τὸν ὁμοιόμορφον καταμερισμὸν τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ κατοικοῦ τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τινος συνδεομένης ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 9.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἐπιτύχουν τοιαύτην συμφωνίαν οἱ φόροι ἐπιβάλλονται ἐπὶ τοῦ οὕτω καθορισθέντος εἰσοδήματος, καὶ ἐπιστροφή ἢ πίστωση τῶν φόρων διενεργεῖται ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν συμφώνως πρὸς τὴν συμφωνίαν ταύτην.

5. Αἱ ἀρμόδιαι 'Αρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξὺ τῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν προηγουμένων παραγράφων. 'Εὰν κρίνεται σκόπιμον νὰ λάβῃ χώραν προφορικὴ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας, ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μέσῳ ἐπιτροπῆς ἀποτελεσμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἀρμόδιων 'Αρχῶν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

"Ἀρθρον 26.

'Ανταλλαγὴ πληροφοριῶν.

1. Αἱ ἀρμόδιαι 'Αρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀνταλλάσσουν πληροφορίας ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς παρούσης

Συμβάσεως καλυπτομένους φόρους, καθ' ἣν ἔκτασιν ἢ διὰ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας ἐπιβαλλομένη φορολογία δὲν εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν. 'Η ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν δὲν περιορίζεται ὑπὸ τῶν τοῦ ἄρθρου 1 ὀριζομένων. Οἰαδήποτε πληροφορία ληφθεῖσα ὑφ' ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους θεωρεῖται ἀπόρρητος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ πληροφορία ἢ ἀποκτωμένη βάσει τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τούτου καὶ κοινοποιεῖται μόνον εἰς πρόσωπα ἢ 'Αρχάς (συμπεριλαμβανομένων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ὁργάνων) ἐπιφορτισμένας μετὰ τὴν βεβαίωσιν, εἰσπραξίν, ἐπιβολὴν ἢ δίωξιν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φόρους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως, ἢ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐνστάσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους τούτους. Τοιαῦτα πρόσωπα ἢ 'Αρχαὶ χρησιμοποιοῦν τὰς πληροφορίας μόνον διὰ τοὺς ἐν λόγῳ σκοπούς. Δύνανται δὲ νὰ ἀποκαλύπτουν τὰς πληροφορίες εἰς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἢ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις.

2. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐρμηνεύονται ὡς ἐπιβάλλουσαι εἰς ἐν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν:

α) νὰ λαμβάνῃ διοικητικὰ μέτρα ἀντίθετα πρὸς τὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους·

β) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι δὲν δύναται νὰ ἀποκτενοῦν βάσει τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας ἢ κατὰ τὴν ὁμαλὴν διοικητικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους·

γ) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπεκάλυπτον οἰονδήποτε συναλλακτικόν, ἐπιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, ἐμπορικόν ἢ ἐπαγγελματικόν ἀπόρρητον ἢ παραγωγικὴν διατάξιν ἢ πληροφορίαν, ἢ ἀποκάλυψιν τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν (ORDRE PUBLIC).

"Ἀρθρον 27.

Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι.

Οὐδὲν εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν θέλει ἐπιδράσει ἐπὶ τῶν φορολογικῶν προνομίων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ἢ προξενικῶν ὑπαλλήλων τὰ ὁποῖα προβλέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνoῦς δικαίου ἢ ὑπὸ διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Τελικαὶ Διατάξεις.

"Ἀρθρον 28.

Θέσις ἐν ἰσχύϊ.

1. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν γνωστοποιοῦν πρὸς ἀλλήλας τὴν πλήρωσιν τῶν συνταγματικῶν διαδικασιῶν διὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. 'Η Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ μετὰ παρέλευσιν τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τελευταίας ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων γνωστοποιήσεων καὶ αἱ διατάξεις αὐτῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς ἀμφοτέρους τὰ συμβαλλόμενα Κράτη:

α) ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φόρους τοὺς παρὰ κρατοῦντας εἰς τὴν πηγὴν, ἐπὶ εἰσοδημάτων κτωμένων κατὰ ἡ μετὰ τὴν πρώτην 'Ιανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ὅπερ ἔπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ Σύμβασις ἀρχεταὶ ἰσχύουσαι.

β) ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς φόρους εἰσδήματος ἢ κεραιαίου, ἐπὶ φόρων ἐπιβαλλομένων δι' οἰονδήποτε οἰκονομικὸν ἔτος ἀρχόμενον κατὰ ἡ μετὰ τὴν πρώτην 'Ιανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅπερ ἔπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ Σύμβασις ἀρχεταὶ ἰσχύουσαι.

"Ἀρθρον 29.

Λήξις.

'Η παρούσα Σύμβασις παραμένει ἐν ἰσχύϊ μέχρις ὅτου καταγγελθῇ, ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν. 'Εκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν

Σύμβαση, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, κατόπιν ἐπιδόσεως εἰδοποιήσεως περὶ λήξεως τοῦλάχιστον ἑξ μῆνας πρὸ τοῦ τέλους οἰουδήποτε ἡμερολογιακοῦ ἔτους μετὰ τὴν πάροδον πέντε (5) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ. Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει, ἡ Σύμβασις παύει ἰσχύουσα εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη:

α) ὅταν ἀφορᾷ τοὺς φόρους τοὺς παρακρατούμενους εἰς τὴν πηγὴν, ἐπὶ εἰσοδημάτων κτωμένων κατὰ ἡ μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ ἔτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιδίδεται ἡ εἰδοποίησις λήξεως·

β) ὅταν ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς φόρους εἰσοδήματος ἢ κεφαλαιοῦ ἐπὶ φόρων ἐπιβαλλομένων δι' οἰουδήποτε οἰκονομικὸν ἔτος ἀρχόμενον κατὰ ἡ μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ ἔτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιδίδεται ἡ εἰδοποίησις λήξεως.

Εἰς ἐπιθεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογράφωντες, δεόντως ἐξουσιοδοτηθέντες πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν σύμβασιν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις σήμερον, τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1980, εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Δημοκρατίας
τῆς Φινλανδίας

HEIKKI KALLHA

*Ἀρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΚΙΩΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, η τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίστηκαν από 1 Ιανουαρίου 1981 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ. 1.500
2. » » » Β'	» 3.000
3. » » » Γ'	» 1.000
4. » » » Δ'	» 2.500
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	1.000
6. » » » 'Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	» 200
7. » » » Παράρτημα	» 600
8. » » » 'Ανωνύμων 'Εταιρειών κ.λπ. »	7.000
9. » » Δελτίο 'Εμπορικής και Βιομηχανικής 'Ιδιοκτησίας	» 600
10. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	» 15.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου 'Αλληλοβοήθειας Προσωπικού του 'Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ. 75
2. » » » Β'	» 150
3. » » » Γ'	» 50
4. » » » Δ'	» 125
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ. »	50
6. » » » 'Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	» 10
7. » » » Παράρτημα	» 30
8. » » » 'Ανωνύμων 'Εταιρειών κ.λπ. »	350
9. » » Δελτίο 'Εμπ. και Βιομ. 'Ιδιοκτησίας ..	» 30
10. Για όλα τα τεύχη	» 750

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πώλησής κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 7 δρχ., από 9 ως 24 σελ. 14 δρχ., από 25 ως 48 σελ. 20 δρχ., από 49 ως 80 σελ. 40 δρχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πώλησής κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 40 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαθέσεως στο κοινό των εκδιδόμενων από το 'Εθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διαφόρων φύλλων της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως καθορίζεται σε τρεις (3) δραχμές κατά σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στο τεύχος 'Ανωνύμων 'Εταιρειών και 'Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης:

Α' 'Ανωνύμων 'Εταιρειών:

1. Τών καταστατικών	Δρχ. 18.000
2. Τών αποφάσεων «περί συγχωνεύσεως ανωνύμων εταιρειών»	» 18.000
3. Τών κωδικοποιήσεων των καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	» 9.000
4. Τών τροποποιήσεων των καταστατικών	» 5.000
5. Τών ισολογισμών κάθε χρήσεως	» 8.000
6. Τών υπουργικών αποφάσεων «περί παροχής άδειας έπεκτάσεως των εργασιών 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών», των εκθέσεων έκτιμήςεως περιουσιακών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τίς όποιες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	» 7.000
7. Τών αποφάσεων «περί εγκαταστάσεως υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορος και παροχής πληρεξουσιότητας προς αντιπροσώπευσιν εν 'Ελλάδι άλλοδοστών 'Εταιρειών» και των αποφάσεων «περί μεταβιβάσεως του χαρτοφυλακίου 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/70»	» 4.000
8. Τών ανακοινώσεων για κάθε μεταβολή που γίνεται με απόφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970 «περί 'Αλλοδαπών 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών», των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ, που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις και των αποφάσεων του 'Υπ. Συγκοινωνιών διά τους ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ	» 2.000
9. Τών συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών 'Εταιρειών	» 2.000

10. Τών αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου «περί εισαγωγής χρεωγράφων εις το χρηματιστήριο προς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967»

Δρχ. 2.000

11. Τών αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς «περί διαγραφής χρεωγράφων εκ του χρηματιστηρίου, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»

» 2.000

12. Τών αποφάσεων «περί έγκρίσεως τιμολογίων των 'Ασφαλιστικών 'Εταιρειών»

» 2.000

Β' 'Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης:

1. Τών καταστατικών

Δρχ. 2.000

2. Τών κωδικοποιήσεων των καταστατικών

» 2.000

3. Τών ισολογισμών κάθε χρήσεως

» 2.500

4. Τών εκθέσεων έκτιμήςεως περιουσιακών στοιχείων

» 2.000

5. Τών τροποποιήσεων των καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφική πράξη)

» 800

6. Τών ανακοινώσεων με συμβολαιογραφική πράξη

» 800

7. Τών ανακοινώσεων με απόφαση της Γ.Σ. ...

» 600

8. Τών προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις

» 600

Γ' 'Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - 'Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων:

1. Τών υπουργικών αποφάσεων «περί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας 'Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - 'Αλληλασφαλιστικών Ταμείων»

» 2.000

2. Τών ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων

» 2.500

Δ' Τών δικαστικών πράξεων:

Δρχ. 800

Π. Στο Τέταρτο τεύχος:

Τών δικαστικών πράξεων για παρακατάθεση άπο-

ζημιώσεως

» 800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εισπράξεως, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στη Γενική Δ/ση του 'Εθνικού Τυπογραφείου.

2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με έπιταγή επ' ονόματι του Διευθυντή των Διοικητικών και Οικονομικών 'Υποθέσεων του 'Εθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής:

α) στην 'Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα 'Εθνικού Τυπογραφείου),

β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.,

γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού: όταν ή απόσπολή τους γίνεται με έπιταγές μαζί μ' αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

'Ο Γενικός Διευθυντής
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ